

Onderscheidend in eenvoud

DERK THOMASSEN: DOE-MAAR-GEWOON-ONTWERPER

Derk Thomassen
...kijken naar
het hele huis... [1]

Eerlijk hout en
stoere steen [2]

Erik van den Berg

Het is vrij makkelijk om mooie dingen te maken”, zegt Derk Thomassen. “Maar het is lastiger om mooie dingen te maken die precies passen in dat ene huis. Klanten kunnen nog zulke mooie kleuren en materialen uitzoeken, als het niet bij je huis past, heb je er weinig aan. Daarom ga ik het liefst zelf langs bij klanten. Ik wil met eigen ogen zien wat er goed en fout is, en wat er beter kan. Op die manier kunnen we dingen maken die precies passen, maar wel net even anders zijn.” We spreken de ontwerper in zijn kantoor in het plattelandsdorp Lunteren, in de buurt van Ede. Als we aankomen, staan de lammetjes te mekkeren in de wei. Ze komen niet ter sprake tijdens het interview, maar ze verraden de afkomst van Derk Thomassen. Net als zijn vader wilde hij eigenlijk de veehouderij in. Maar omdat hij er geen brood in zag belandde hij in de bouw, waar hij tien jaar werkte als stukadoor. Toen hij een huis kocht en het zelf opknapte, vroegen bekenden om dat ook voor hen te doen, en zo begon het balletje te rollen. Al snel vestigde hij als ‘Derk’ naam buiten Lunteren en langzaam volgden de aanvragen uit de Randstad.

SPARREN “Het meest verdienen je aan mensen die langskomen en direct een keuken bestellen”, vervolgt hij, “Maar daar haal ik weinig voldoening uit. Lie-

ver bouw ik langetermijnrelaties op met klanten. Zo dat we kunnen sparren over details. Bovendien kun je meer corrigeren als je vaker langsgaat. De klant moet er uiteindelijk wonen, maar als ik denk dat het beter kan, doe ik er alles aan om iemand op andere gedachten te brengen. Dat is makkelijker als je een band hebt.” In de gang van zijn huis zitten wijnkasten en koelkasten in de muren. “Vroeger was dit de showroom”, verklapt hij. “Tot voor kort reed ik elke dag heen en weer tussen Overijssel en Lunteren. Maar nu heb ik daar geen tijd meer voor. Bovendien is het prettig om mijn vrouw en dochtertje om me heen te hebben. Dus nu wonen we in de oude showroom. We hebben wat muren doorgebroken, maar op hoofdlijnen is alles hetzelfde gebleven.”

EENVOUDIG Het huis geeft dan ook een goede indicatie van de typische stijl van Derk Thomassen: eenvoudig, maar met ambachtelijke materialen en producten. Veel hout, grote tegels en deuren met staalkleurige verf. En opvallend veel kleine hoekjes en nisjes. “Dat is inderdaad een van de dingen die me onderscheiden”, zegt hij. “Waar-schijnlijk komt dat door mijn achtergrond in de bouw. Als ik naar een plattegrond kijk, kijk ik niet alleen naar de ruimte die verbouwd moet worden, maar naar het hele huis. Ik zie gelijk waar we dingen kunnen doorbreken of

Hij begon als stukadoor, maar in de praktijk bleek hij meer talenten te hebben. Vandaar dat Derk Thomassen nu een succesvol ontwerpbureau heeft: ‘Mijn achtergrond stelt me in staat om anders te kijken.’

[1]

‘Moet je eens voelen, helemaal massief. Daar word ik zo blij van’

aanbouwen, zodat er een perfecte woning ontstaat. Bovendien weet ik direct of iets bouwtechnisch mogelijk is.” Qua keukens hanteert hij diverse stijlen. Soms modern, soms wat traditioneler. Maar altijd onderscheidend in eenvoud. In zijn eigen huis staat bijvoorbeeld een strakke keuken, met witte kasten en een robuust werkblad. De donkere tegels gaan over in een massief houten vloer. Het fornuis is van Wolf, de koelkast van Gaggenau. “Ik kijk een beetje wat voor klant het is”, vertelt hij, als hij de ovendeur opentrekt. “Iemand die niet van opruimen houdt, adviseer je natuurlijk geen Wolf. Maar verder maakt het me niet zoveel uit. Zolang het maar een topmerk is.”

GEUR Op weg naar de werkplaats passeren we twee mannen die bezig zijn met de bouw van de nieuwe showroom. Eenmaal binnen komt de geur van hout ons tegemoet. “Tegels en aanrechtbladen bestellen we, maar verder maken we alles in principe met de hand”, vertelt Thomassen terwijl hij zijn hand over een houten kastje laat glijden. “Moet je eens voelen, helemaal massief. Daar word ik zo blij van. Het is toch prachtig dat er nog steeds

mensen zijn die geld willen uitgeven aan handwerk en vakmanschap. Als ik zie wat mijn jongens dan maken, dan voel ik me echt een trotse werkgever.”

Vandaag zijn het er drie, maar gemiddeld werken er vier mensen in de werkplaats. Zijn vrouw doet de administratie en dan lopen er nog drie man in de montage. Het vaste team wordt aangevuld door zijn broer, die het personeel aanstuurt en hem waar mogelijk werk uit handen neemt. En daarnaast huurt hij regelmatig mensen in voor het voortraject en de bouwkundige aanpassingen. “Dat zijn bijna allemaal mensen die ik nog van vroeger ken, uit de bouw”, vertelt hij. “Geen grote bedrijven, maar wel met genoeg medewerkers om slagkracht te hebben.” “Maar dit is wel echt de max hoor”, vervolgt hij, als we terug zijn in zijn kantoor. “Voor je het weet ben je manager. Dat is misschien leuk voor de centen, maar verder lijkt me dat niks. Dan zit je de hele dag te vergaderen. Daar heb ik mijn hele leven al een bloedhekel aan gehad. Ik mag dan ontwerper zijn geworden, het blijft bij ons niet praten maar doen.”

www.derk.eu

**Robuuste
werkbladen** [1]

**Gevoel voor
hoekjes en
nissen** [2-3]

**Ervaring in
de bouw** [4]

**Kijk op de
hele ruimte** [5]

**Sparren over
details** [6]

